

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 97.611 van 10 juli 2001

A. 60.465/XIII-1897.

- In zake :
1. **ETIENNE** Paul,
Grand-Route 75
4500 Tihange,
 2. **CLAES** Jules,
Grand-Route 77-81
4500 Tihange,
 3. **BRUCK** Richard,
Grand-Route 75
4500 Tihange,

tegen :

het Waals Gewest,
vertegenwoordigd door zijn Regering.

Tussenkommende partij:

de stad Hoei.

DE RAAD VAN STATE, XIIIe KAMER,

Gezien het op 21 oktober 1994 ingediende verzoekschrift, waarbij Paul ETIENNE, Jules CLAES en Richard BRUCK de nietigverklaring vorderen van de "bouwvergunning voor een kleedkamer-bar bij een voetbalveld aan de avenue A. Legrand te Hoei, kadastraal bekend sectie A nr. 286 L2", een bouwvergunning die het Waals Gewest op 30 juni 1994 aan de stad Hoei heeft toegekend;

Gelet op arrest nr. 50.746 van 16 december 1994 waarbij de verzoeken tot tussenkomst in het kort geding en in de procedure tot nietigverklaring, ingediend door de stad Hoei, worden ingewilligd en de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de voornoemde handeling wordt afgewezen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer BOSQUET, adjunct-auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2000, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen (en gezien de vordering tot voortzetting van de procedure, ingediend door de verzoekers);

Gelet op de beschikking van 17 mei 2001, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 21 juni 2001;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. D. HEGER, loco Mr. V. TORDEUR, advocaat, die voor de verzoekers verschijnt, van Mr. B. HENDRICKX, loco Mr. P. LAMBERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. D. PAIN, advocaat, die voor de tussenkomenende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOSQUET, adjunct-auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep:

Op 16 december 1991 besluit de gemeenteraad van Hoei tot de verwerving van een perceel kadastraal bekend sectie A nr. 290E in het gehucht "Basse-Tihange", naast de eigendommen van de verzoekers. Dat perceel ligt volgens het gewestplan in een woongebied met luchtvaarterfdienstbaarheid. Er wordt bepaald dat het perceel zal worden verworven ten algemenen nutte met het oog op de aanleg van een voetbalveld. De stad is voorts al eigenaar van het aangrenzende perceel aan de avenue Legrand dat kadastraal bekend is sectie A nr. 286/L/2. Dat tweede perceel ligt volgens het gewestplan in een parkgebied. De verwerving geschiedt bij notariële akte van 3 april 1992.

Op 25 mei 1992 besluit het college van burgemeester en schepenen op die percelen twee voetbalvelden aan te leggen. Voor de aanleg daarvan is geen bouwvergunning

vereist. Er wordt een toegangsweg naar de rue Legrand aangelegd die in het midden van de twee percelen uitkomt. Er worden ook bijgebouwen gepland als kleedkamers. Voor de bouw daarvan is wel een bouwvergunning vereist.

Op 20 juli 1992 dagvaarden de eerste verzoeker en zijn echtgenote de stad Hoei in kort geding om de onmiddellijke stopzetting van de werkzaamheden voor de aanleg van de voetbalvelden te verkrijgen, en ook het voorlopige verbod om het eigendom voor dat doel te gebruiken. Bij een aan de uitspraak voorafgaande beschikking van 24 november 1992 wordt een onderzoek ter plaatse bevolen. Die beslissing, waartegen de stad Hoei in beroep gaat, wordt op 3 maart 1994 bevestigd door het hof van beroep te Luik; het onderzoek ter plaatse wordt ingesteld en op 21 september 1994 wordt daarvan proces-verbaal opgemaakt.

Intussen wordt aan de stad Hoei op 8 april 1993 een bouwvergunning afgegeven om tussen de twee terreinen een gebouw op te trekken waarin de kleedkamers en een bar komen, maar die vergunning is een jaar na de afgifte ervan vervallen, omdat ze niet ten uitvoer was gelegd. De stad Hoei dient op 8 juni 1994 een nieuwe aanvraag voor hetzelfde doel in. In het voorafgaand milieu-effectrapport van 2 juni 1994 wordt het volgende vermeld:

"Geen bijzondere hinder".

De vergunning wordt afgegeven op 30 juni 1994; dat is de bestreden handeling.

Overwegende dat de verzoekers een eerste middel ontleen aan schending van de artikelen 45, 198 en 171 van het Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium (WWROSP), aan een rechtsdwaling, alsook aan schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, inzonderheid van artikel 3 ervan, doordat, eerste onderdeel, in de motivering van de bestreden handeling geen gewag wordt gemaakt van het voorafgaand advies van het college van burgemeester en schepenen, voorgeschreven bij artikel 45 van het WWROSP; terwijl elke bouwvergunning die wordt aangevraagd door een publiekrechtelijke rechtspersoon die door de Waalse Gewestregering is aangewezen, door die Regering wordt afgegeven na ontvangst van het uitdrukkelijke advies van het bevoegde college van burgemeester en schepenen of, als dat college zijn advies niet binnen de gestelde termijn heeft uitgebracht, na het gunstig geachte advies dat het college verondersteld wordt te hebben gegeven; dat de verzoekers betogen dat de twee voorgedrukte formulieren van de bestreden handeling die betrekking hebben op het in artikel 45 van het WWROSP genoemde voorafgaande advies van het college van burgemeester en schepenen niet zijn ingevuld en zelfs doorgehaald zijn; en doordat, tweede onderdeel, artikel 171 van het WWROSP niet in de motivering van de bestreden handeling wordt vermeld; terwijl het perceel in kwestie gelegen is in een woongebied van culturele, historische en/of esthetische waarde (GCHEW), omschreven in het genoemde artikel 171;

Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat de vergunningsaanvraag uitgaat van het college van burgemeester en schepenen; dat het overbodig zou zijn geweest bij datzelfde college advies in te winnen over de aanvraag die het zelf had ingediend, aangezien redelijkerwijze mag worden aangenomen dat een overheid niet ongunstig staat tegenover hetgeen ze zelf onderneemt; dat, in het geval dat de aanvraag wordt ingediend door een gemeente die optreedt via het college van burgemeester en schepenen, ervan uitgegaan moet worden dat de aanvraag tegelijk het advies vormt dat bij artikel 45, § 1, tweede lid, van het WWROSP wordt voorgeschreven, omdat men anders in nodeloos formalisme zou vervallen; dat het eerste onderdeel van het middel niet gegrond is;

Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat de GCHEW op de gewestplannen worden aangegeven door schuine arceringen; dat op de plaats van het terrein in kwestie in overdruk verticale lijnen zijn aangegeven, wat staat voor een erfdiensbaarheidsgebied dat in het onderhavige geval overeenstemt met een luchtvaarterfdiensbaarheid in het verlengde van een landingsbaan van een vliegveld; dat het tweede onderdeel van het middel niet gegrond is;

Overwegende dat de verzoekers een tweede middel ontleen aan schending van de artikelen 170.1.0 en 171.1.2.3 van het WWROSP, schending van het gewestplan van Hoei-Borgworm dat de Koning op 20 november 1981 heeft vastgesteld, schending van het beginsel van de goede plaatselijke ordening, alsook machtsoverschrijding, doordat de verwerende partij toestemming geeft om in een woongebied, dat bovendien in een gebied van culturele, historische en/of esthetische waarde ligt, een gebouw met kleedkamers en een bar op te trekken die de infrastructuur voor een voetbalveld vormen, zonder dat uit de bestreden handeling kan worden opgemaakt dat is onderzocht of die infrastructuur verenigbaar is met het woongebied en het GCHEW, terwijl die verenigbaarheid had moeten worden nagegaan, doordat het bestreden project in een woongebied komt terwijl het geen woning is, maar ook en vooral doordat dat project in een GCHEW komt;

Overwegende dat de verzoekers een vierde middel ontleen aan schending van artikel 170.1.2.3. van het WWROSP doordat bij de bestreden vergunning toestemming wordt gegeven om in een woongebied van culturele, historische of esthetische waarde een gebouw op te trekken met kleedkamers en een bar voor een voetbalveld;

Overwegende, wat de twee middelen samen betreft, dat zoals in verband met het eerste middel is aangegeven, het betrokken perceel niet in een GCHEW ligt, maar in een erfdiensbaarheidsgebied; dat de middelen niet gegrond zijn;

Overwegende dat de verzoekers een derde middel ontleen aan schending van Europese richtlijn 85/337/EEG van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, inzonderheid van artikel 3 ervan, schending van het Waals decreet van 11 september 1985 houdende organisatie van de milieu-

effectbeoordeling in het Waalse Gewest, in het bijzonder van de artikelen 2 en 7 tot 10 ervan, alsook schending van het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 31 oktober 1991 tot uitvoering van het genoemde decreet van 11 september 1985, meer bepaald van artikel 7 en bijlage 1-C ervan,

doordat de bestreden handeling steunt op een milieu-effectrapport dat geen enkel feitelijk gegeven of enige milieu-effectbeoordeling van het project bevat, maar alleen de volgende conclusie bevat: "geen bijzondere hinder";

terwijl het milieu-effectrapport een samenvatting moet vormen van de belangrijkste ecologische parameters van het project en de overheid die over de aanvraag van een bouwvergunning uitspraak moet doen, in staat moet stellen om het belang en de aard van de gevolgen van het ontwerp voor het milieu te beoordelen; dat ze van oordeel zijn dat de verwerende partij de aangevraagde vergunning niet met kennis van zaken heeft kunnen afgeven, gelet op het bondige rapport, het feit dat daarin niet wordt vermeld in welke mate het verkeer zal toenemen en welke weg het zal volgen, de omstandigheid dat het project niet in de omgeving wordt ingepast en afbreuk dreigt te doen aan het landschap, de onverenigbaarheid van de geplande activiteit met de bestaande woonomgeving (voetbalwedstrijden), het lawaai dat de geplande activiteiten zullen veroorzaken en de gevolgen van de te verwachten toename van aan- en afrijdende auto's;

Overwegende dat het voorafgaande milieu-effectrapport dat tot staving van de vergunningsaanvraag is ingediend, beknopt is, aangezien het zich beperkt tot de opmerking "geen bijzondere hinder"; dat dat rapport echter maar één van de gegevens is die de gemachtigde ambtenaar in aanmerking moest nemen om de impact van het project te beoordelen; dat in dat verband alleen moest worden gewezen op de gevolgen van een gebouw met bar en kleedkamers, en niet op de gevolgen van de voetbalvelden zelf, die er al lagen en waarvoor geen bouwvergunning was vereist; dat de problemen die in het verzoekschrift als leemten worden bestempeld, namelijk het verkeer, de parkeergelegenheid, de verenigbaarheid van de wedstrijden met de omgeving en het lawaai dat die veroorzaken, verband houden met de activiteit die op de terreinen wordt uitgeoefend, doch niet met het geplande gebouw; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 15.000 frank, komen ten laste van de verzoekers, ten belope van elk 5.000 frank.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, op tien juli tweeduizend en één door :

de HH.	HANOTIAU,	kamervoorzitter,
	LEROY,	kamervoorzitter,
Mevr.	GUFFENS,	staatsraad,
de H.	SCOHY,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

G. SCOHY.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.